

ಅವರ ಹಿಡಿತ ಅಮ್ಮೊಂದು ಬಿಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅದರ ಅಪ್ಪನಂತೂ ಮನೆಯನ್ನು ಲಾಡ್‌ನ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಂದ ಏನನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಮಗು ಅಮ್ಮೊಳ್ಳದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಚೇಚೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂತುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ಒಳ್ಳೆಯವರೇ ಆದರೂ ಯಾರನ್ನು ಪನೆಂದು ನಂಬುವುದು ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಶಾರದೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಷ್ಠಿ ಹಿಂಬಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇತ್ತು ದಿನಕ್ಕೆಉಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಟೆವಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸುಧಿಗಳು ಶಾರದೆಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಕುರಿತಾಗಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದವು. ಎಮ್ಮೋ ಬಾರಿ ಈ ಹಾಳು ಕೆಲಸವೇ ಬೇದ ಎಂದು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಿದರೂ ಜೀವನ ಭದ್ರತೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಗಂಡನ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾಖಾನೆಯ ಕೆಲಸ ಅವಳನ್ನು ಕೆಲಸ ಬಿಡದಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಯಾರಾನ್ನಾದರೂ ಹಂಗಸರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಣ ಎಂದರೆ ಅವರು ಕೇಳುವ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ. ಹಬ್ಬದ ಮುಂಗಡ, ವರ್ಷಕ್ಕೆರಡು ಕೀರೆ, ಕೇಳ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಸರಿ ಸುಮಾರು ಹರಹುಗಳನ್ನು ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಬದುಕ್ಕಿಂದಿಂದಿಂದ ವಾರ್ಷಿಕ ಪ್ರಾಯೋಧವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮವರೇ ಕಡಿಮೆ ವಿಚಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವಳಿಗೆ ಈ ಭಾಗಿಃಷ್ಟಿಯ ನೆನಪಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಕರೆತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ನಿರ್ಧಾರ ಕಳಬೆಯದ್ದೇನು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದ ದಿನದಿಂದ ಭಾಗಿಃಷ್ಟಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಕೂರದೇ ಮನೆಯ ಅಮ್ಮೊ ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನೆಯ ಕಸ ಮುಸುರೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಶಾರದೆಯ ಮಾವನ ಅರೋಗ್ಯದವರಗೆ ಸ್ನೇಹ ದಿನ ಯಾವ ತಂಬೆ ತಕರಾರುಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶಾರದೆ ನಿರುದ್ದಿಗ್ವಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಆದರೆ ಸ್ನೇಹ ದಿನದ ನಿತರ ಮಗಳ ಹತ್ತು ವರ್ಗದ ಮಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ‘ಅಮ್ಮೊ ಈ ಅಳ್ಳಿ ಸ್ನೇಹಿಯಿಂದ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಬ್ಯಾಗು ಚೇಕೊ ಮಾಡತ್ತೆ’ ಎನ್ನುವ ಸಣ್ಣ ದೂರುಗಳು ಬರತೊಡಗಿದವು. ಶಾರದೆ ಮಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಳು. ಆದರೆ ಆ ದೂರು ಆರಂಭವಷ್ಟೇ ಆಗಿತ್ತು. ‘ಅಮ್ಮೊ ನನ್ನ ಪ್ರಂಡಿಗೆ ಮನೆ ಹತ್ತು ಬರಬೇಡಿ ಅನ್ನತ್ತೆ ಈ ಅಳ್ಳಿ’, ‘ಅಮ್ಮೊ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಹೋರಗೆ ಅಳ್ಳಿ ಹೋಗುದು ಬೇಡ ಅನ್ನತ್ತೆ’, ‘ನಾನು ಯಾರಾ ಹತ್ತನೂ ಮಾತಾಡಬಾರದಂತೆ’, ‘ಅಮ್ಮೊ ನಾನು ಮನೆಲಿ ಸ್ಟೋರ್ ಹಾಕೆಳ್ಳಬಾರದಂತೆ’ ಹೀಗೆ ಶಾರದೆ ದಳಂದು ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಿನಾದರೊಂದು ದೂರು ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾರದೆ ಏನೊಂದು ಹೇಳಿದೆ ಮಗನಿನ ಮಾತಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ನೀಡದೆ ಸಮ್ಮಿನಿಸ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಮಗಳು ತನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತು ಬಿಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದಾಗ ಭಾಗಿಃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಾರದೆ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆಯೂ ಮಗುವಿಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆಯೂ ಭಾಗಿಃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ‘ಅಲ್ಲ ಬೇಳೆಯೇ ಮಗುಗೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಅಂತ ಏನು ತಿಳಿಯತ್ತೆ, ನಾವು ದೊಡ್ಡೆಯ್ದರೂ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚ ಭಾರೀ ಕೆಟ್ಟದ್ದು, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ಇಟ್ಟು ಉದ್ದದ್ದ ಭಾವಣಾ ಕೊಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದಳು. ‘ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ ಚಿಕ್ಕಿ’ ಎಂದರೂ ಕೇಳಿದೆ. ‘ಕಾಮ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲವ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಾಯಿ ಮಂಜುಷ್ಟಿದ್ದಳು. ಶಾರದೆಗೂ ಆಕೆ ಹೇಳಿದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಮ್ಮನಾಗಿ ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ ಎನ್ನಿಸಿ ಮಗುವಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೇ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಆದರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ